

хѣй прѣ въздухъ вълнѣше Силно го бѣше онъ устрѣмилъ Вся подне-
бесна ся люлѣше. *Гн. 37.*

Устрой *с. м. у Рак.* планъ: Многа само кѣту разгледѣть едно
мѣсто, скроивать си устрой (планъ), какъ можѣ тамо да ся изведе
вода и почватъ да копатъ. *Пк. 80.*

Устрѣпнамъ (*Макед.*) *м. св.* одрябну, онѣмѣю: Сѣ разбудилъ
лудо, рѣка устаринала—, мома избегала. *М. 617.*

Устѣрчж *м. св.* потурчу (*см. истѣрчж*): Тамъ си го Турци пле-
ниле, Войска му сичка узтурчили. *М. 81.*

Усулъ* (*оисουλ s. t. Manière, méthode*) *с. м.* способъ: Моята
доилница, която бѣше умна жена, позна ми болѣстѣта че бѣше отъ
любовъ и съ единъ усулъ направи мж да ѣ откриж истината: тя об-
рѣче ми ся че ще може да посрѣдствува за да испълни желаніето ми.
Х. II, 151. И тѣй когато ми потрѣбаше, доводѣше го доилницата
съ тѣнакъ усулъ, съ когото си правихъ волята много врѣме... *ib. 152.*

Усуѣж *м. св.* **Усуѣчамъ** **Усуѣквамъ** *м. дл.* суѣчу,—чиваю: Да
усуѣишъ тѣнка вѣрѣца, Да ѣ пуѣишъ у ѣколотъ.—Му сѣ фати ленъ
поясмо, Го усука тѣнка вѣрѣца, Па го пуѣи у ѣкол-отъ. *М. 45.* Та
купи си се карака свѣла, Усуѣи си три силни гайтани—Сама себе,
сестро, уда'и сѣ. *М. 341.* Айде Яно айде на свадба да до'ишъ—Че-
кай, брате, чекай, ѣвеке да собирамъ,—, свѣца да усуѣамъ. *М. 229.*
Усуѣи свѣщи ѣгѣри. *Ч. 308.*

Усѣмнѣ са *м. св.* усѣмнѣюсъ: Изведнажъ скокнахъ изъ крѣвета
си, защото са усѣмнѣхъ за това пуѣкѣние. *Л. Д. 1875 р. 144.*

Утайка *с. ж. 1)* илѣ: Всякънъ пѣтъ отъ разливанѣето остава на
полята утайка, която е тамъ толко полѣзна, колкото въ насъ гноя.
Л. Д. 31. Въ хубаво врѣмя ораѣетѣ трѣбова да носятъ на слабытъ нивы
торъ или утайка отъ порой или блато. *Л. Д. 70 р. 180.* Утайката не
е друго а само глина смѣсена съ ситенъ пѣсъкъ. *ib. 72 р. 232. 2)* от-
стой, осадокъ: Златенъ пурпуръ са образува въ видъ на пурпурова
утайка при размѣсѣванието слабъ растворъ злато и олово. *З. 239.*

Уталожж *м. св.* **Уталожамъ** **Уталожѣвамъ** *м. дл. 1)* успо-
кою,—иваю: Докатъ бѣхъ у Римъ, тамъ ма влѣчеше нѣщо и то камъ
удивление; туѣ азъ можахъ да си уталожамъ сѣрдечнитѣ си жѣла-
ния. *Л. Д. 75 р. 127. 2)* выглажу, глажу (платѣ): Занаятлѣитъ сѣд-
налъ самъ да крон, самъ да шѣе, самъ да уталожѣ (ютюлюдише) па и
самъ да продава. *ib. 69 р. 171.—са,* улягусъ, улегаюсъ, осяду, ося-
даю: По нѣколко минуѣты размыѣтата прѣстъ ще си уталожѣ на дѣното.
Л. Д. 72 р. 240. Ние трѣба да земеме една малка буѣа суха почѣва, да
я турѣме въ нѣколъ чаша, да я смѣсѣме съ вода и да я оставѣме да